

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל * דהנה הצדיק הרוצה להמשיך השפעות על ישראל צריך לחבר עמו שאר צדיקים שעל ידי הדיבור המדבר עמהם הוא משפיע לכל ישראל והם המסייעים אותו אל הטוב היא להסתים פי המקטרג מעליו בזכות הרבים. מה שאין כן כשהוא לבדו צריך כח גדול ויד חזקה להשקיט המקטרג לבל ישלוט בו * וזהו שאמר משה רבינו עליו השלום איכה אשא לבדי כו' פירוש כשאני לבדי בלא התחברות שאר צדיקים הוא למשא עלי להמשיך לכם צורכיכם כו' * וזהו וידבר משה אל ראשי המטות פירוש שחיבר עצמו עם הצדיקים לבני ישראל כמו בשביל ישראל להמשיך להם שפע וק"ל * וזהו עורי צפון ובואי תימן. רוצה לומר הסיבה שעל ידה תעורר את הצפון היא השפעות פרנסה ע"ש מצפון זהב יאתה. ובואי תימן צריך אתה שתבוא למדרגות תימן ע"ד הרוצה להחכים ידדים והיינו התחברות הצדיקים והחכמים כנ"ל: ספר נועם אלימלך

איש כי ידור נדר. עיין בשערי אורה שפירש נדר נ"ן דר. הכלל, הנ"ן מורה על אמונת ישראל שהקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו משגיח בכל עת ובכל רגע על כל העולמות ולא נעדר חס ושלוש השגחתו אפילו רגע אחד מכל העולמות וזה שנמצא אות נ"ן הפוכה בתורה שמורה על הסתכלות והשגחות על העולמות הבורא ברוך הוא. וכן תמצא אות הנ"ן הפוכה בפסוק (איוב ל"ח, א') ויען ה' את איוב מן הסערה ששם מבואר שאמר הקדוש ברוך הוא לאיוב איך לא נעדר השגחתו מכל הברואים. וזהו שאמרו רבותינו ז"ל (נדרים ח'). נדר חל על דבר מצוה, רצה לומר כיון שרואה השגחת הבורא על העולמות אז משער בנפשו איך ומה להתנהג עצמו לאסור אפילו דבר המותר לכל ודו"ק: ס' קדושת לוי

ראש חודש

ישראל מונין ללבנה, פירוש זה כי הש"י מחי' הכל בחסדו ורצונו להטיב שעל ידי זה ברא הכל כמו כן מקיים העולם בחסדו זה ובחינה זה נקרא שמש וחמה שמחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית, ומצד בחינה זו יש חיות לכל הנבראים גם לרשעים ולכך האומות מונין לחמה, אבל בחינת לבנה וירח דתליא בישראל דמקדשין החודש זה הוא מה שבני ישראל מעלין נחת רוח להש"י במעשיהם הטובים להש"י ועל ידי זה יורד גם כן שפע מהש"י להחיות העולמות, וזה בחינת החודש, ויש ראש השנה וראש חודש, ובראש השנה יורד חיות על כל השנה וכתוב אין כל חדש תחת השמש אם כן מה שיש התחדשות תמיד דכתיב מחדש בכל יום כו' הוא בא ממה שלמעלה כדכתיב בטובו וזהו בראש השנה, אבל בכל ראש חודש גם בחינה זו שתחת השמש שהרי הירח הוא תחת השמש גם כן נתעלה על ידי מעשה התחתונים וצדיקי הדור שאין לך דור שאין בו כאברהם כו' על ידי זה נתעלה בחינת ירח גם כן להיות מביא התחדשות למה שתחת השמש, וזה שישראל מונין ללבנה כי חידוש הלבנה רק על פי שכר ועבודה לא בחנם כנ"ל, ובני ישראל רוצין זה להעלות נחת רוח להש"י ושעל ידי זה יתן להם שפע ברכה וחיים, וזהו שאומרים ראשי חדשים לעמך נתת כו': שפת אמת ליקוטים לר"ח

במדרש על יהושע ימים רבים עשה מלחמה כו'. לתרץ מעשה יהושע נראה כי זמן מלחמתן של ישראל הם מקבלין כח וחיזוק כענין שכתוב לחמנו הם וכ' על אנשי המלחמה שיניך כעדר הקצובות שנק' אכילה כמ"ש ואכלת כו' אויביך ולכן הי' כוונתו לטובה. אך מרע"ה שנא כ"כ הרשעים שלא [הי'] יכול לסבול שיהיו קיימים אף שעה אחת אף שיצמח מהם טובה. וכן צריך להיות אדם השלם: ספר שפת אמת -

ידר נדר כו' השבע שבועה, כי כמו שמקבל עליו למטה כמו כן שורש נשמתו מקבל עליו מלמעלה, א"י ידור נדר שלא להרגיל בנדרים ושבועות וזה ידר נדר לסיבה נודעת: שפת אמת ליקוטים - פרשת מטות

ידור נדר השבע שבועה לאסור איסור ג' לשונות הללו הם בחי' נפש רוח נשמה כמו שכתוב לאסור איסור על נפשו ושבועה בחינת הרוח ונדר ע"ג שבועה עולים בחינת נשמה לכן באשה לא נזכר שבועה רק כשבבית אישה נדרה כו' נכללת בו: שפת אמת ליקוטים

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה. כי כחן של ישראל רק בפייהם כי כתיב ויפח באפיו נשמת (רוח) חיים. ולכן בכח האדם ע"י דברי תורה שמוציא מפיו להטות עצמו אליו ית'. ולכן מצוה לקרות שמע בכל יום ב"פ וכן שאר ברכות ותפלות שתקנו חז"ל. אך התנאי לזה כשאין אדם משנה בדיבורו כמ"ש לא יחל לא יעשה דבריו חולין מכלל שדבריו הם קודש בעצם ע"י קדושת השי"ת שנתן בכל איש ישראל וכפי מה שהאדם שומר פיו כן זוכה שכל היוצא מפיו יעשה שיועיל לו הקבלה והתפלה בפיו שיהי' כן: ספר שפת אמת - שנת [תרל"ד]

בענין בני גד וב"ר כתבתי במקום אחר בשם הרב מפרשיסחא ז"ל פי' מקנה רב שהי' להם קנין דביקות במרע"ה ע"ש. וי"ל עוד כי רצו בזה כדי שיהי' להם החלוקה עפ"י מרע"ה בעצמו. ולזה הטעם רצה מרע"ה ליכנס לארץ ישראל שאם הי' הוא המחלק להם לא הי' נשאר מהכנענים והי' חירות עולם. לכן מסר להם הגבולים שהיא התחלת קניית הארץ כי הגבולים הם הקצוות מקום דביקות בהשורש כמ"ש במ"א ובכח זה ניתן להם כל הארץ. ובני גד וראובן רצו שיהי' משה רבינו ע"ה המחלק להם חלקם כנ"ל: ספר שפת אמת - שנת תר"מ פ' מטו"מ תר"מ

על התורה ועל העבודה

הוא שאמר הכתוב אלה מסעי בני ישראל וגו' ויכתוב משה את מוצאייהם למסעיהם פי ה', פירוש, משה כתב בתורה המסעות איך הם עומדים ברומו של עולם, מתחלת יציאת האדם מרחם אמו, עד בואו לארץ החיים העליונה, כדי שידע האדם הדרך אשר ילך בה על פי ה', [אבל] ואלה מסעיהם למוצאייהם, היינו האיך שינו אותם במעשיהם ללא טובים, ולכן לא נאמר כאן על פי ה', והבן זה, וה' יורנו בדרך הישר והאמת לפניו אמן: (דגל מחנה אפרים פ' מסעי): ספר בעל שם טוב עה"ת

ויצאו על מדין כאשר צוה ה' את משה. הכלל, בזה המלחמות היה יכול להיות מחשבה זרה בכדי שעל ידי זה יוכלו וישיגו רכוש גדול וביזה גדולה כאשר היה באמת בסוף שהיה להם רכוש גדול ושללו ביזה גדולה ממדין מזה המלחמה. אבל באמת כאשר לחמו לא היה להם זה הכוונה כלל, רק כל כוונתם היה מחמת צווי ה'. וזהו ויצאו על מדין כאשר צוה ה' את משה: ספר קדושת לוי

והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהינה לכם, בשם הבעל שם טוב, שלשה ערי מקלט הוא הרמז מחשבה, דיבור, מעשה, שצריך האדם לברוח מפני גואל הדם, הוא הס"ם שרוצה לבטל אותם מעבדות הבורא, וצריך להתחזק בעצמו במחשבות קדושות, ודיבורים קדושים, ומעשים טובים, כי אף על פי שעדיין אינם כל כך בהירים וזכים, מכל מקום טוב יותר משב ואל תעשה, כי מכל מקום רעותיה דמריה עביד: (קדושת לוי בליקוטים דק"ט ע"ב). סליק פרשת מסעי בס"ד: ספר בעל שם טוב על התורה

חזק חזק ונתחזק

שבת חזק האחרון של שנת תשפ"א

הפטורה

שמעו דבר ה' וגו' מה מצאו אבותיכם בי עול וגו' עד הלא מעתה קראתי (קראת קרי) לי אבי אלוף נעורי אתה (ירמיה ב', ד' - ה'). וצריך להבין הקרי והכתיב למה לא נכתב כמו הקריאה שאנו קורין. וי"ל דהנה הנביא הוכיח לישראל מה שהחסירו נגד הבוית"ש והודיעם כי הבוית"ש רוצה בתשובת ישראל דרצונו ית"ש להטיב. דכל בריאת העולם היה כדי להטיב לבריותיו. וזה אמר הלא מעתה קראת לי אבי רצ"ל אם מעתה תקרא לי אבי ג"כ אלוף נעורי אתה. ולכן הכתיב היא קראתי דבאמת כביכול הקב"ה הוא הקורא. רק מחמת קצת בחירה שיש לו לאדם הגם שאינו במדרגה זו לקרות להקב"ה אבי מ"מ אם יקרא אבי מעלה עליו הקב"ה כאלו מעצמו קרא כן ויעזור לו שידבק בו באמת. כעין ששמעתי שהרה"ק ר"ר אלימלך זי"ע אמר מי שמכיר את הצה"ק ר' פנחס מקארעץ זי"ע הוא מסוגל ליראת שמים. וכאשר שמע זאת בנו הק' ר' אלעזר זי"ע נסע לר"פ מקארעץ ואמר הק' ר' אלעזר בעת שישב על השלחן של הק' ר"פ בזה"ל טאטע. אמר הק' ר"פ ודלמא לאו אביו הוא. ולא השיבו כלום. וכנסע הק' ר' אלעזר לביתו וסיפר לאביו הק' ר"ר אלימלך את הנ"ל. שאל הק' ר"ר אלימלך לבנו הנ"ל מה השבת לו. ואמר לא השבתי לו כלום. ואמר לו היה לך להשיב לו הלא כתיב שאל אביך (מע"ן ליה"ט זי"ך א טאט"ע). ועפ"י דברי קדשו י"ל הפ' הלא מעתה קראת לי אבי. הגם שאינו עוד במדרגה זו שיקרא להקב"ה אבי אם בכל כחו יתחזק ויקרא אבי יעזור לו הקב"ה שיגיע לבחי' אלוף נעורי אתה. ספר דברי יחזקאל - פרשת מסעי

מצוה וכו'. כתב הר"ף והרא"ש בשם ירושלמי שאם חל ר"ח בשבת יש לעשות סעודת ר"ח בא' בשבת דבשבת אין ניכר שעושה משום ר"ח וכתב הב"ח ולא נהגו כן. וכו'. וי"ל דיש למשוך סעודה שלישית עד הלילה ואז יוצא ידי חובת ר"ח ג"כ ועססי' קפ"ח דמזכיר רצה ויעלה ויבא דאזלי בתר התחלת הסעודה. וכו'. ספר מגן אברהם על אר"ח סימן תי"ט: (א)

אלה מסעי בני ישראל וגו', שמעתי בשם אא"ז זללה"ה כי כל המסעות היו מ"ב, והם אצל כל אדם מיום הוולדו עד שובו אל עולמו, ולהבין זה כי מיום הלידה והוצאתו מרחם אמו הוא בחינת יציאת מצרים כנודע, ואחר כך נזסע ממסע למסע עד בואו לארץ החיים העליונה, וכמו שזכרנו (בפ' בהעלותך) בפסוק על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו, כי הוא בחינת קטנות וגדלות, ע"ש בפירוש הפסוק הנ"ל:

וגם שמעתי מאיש אחד מיוחד, שמ"ב מסעות הוא בחינת הספירה משם מ"ב, שמלילה ראשונה של פסח עד חג השבועות, שהוא השלימות בקבלת התורה, ואף על פי שהם מ"ט יום, כל שבוע הוא בחינה אחד הכוללת כידוע, ושרשם הם מ"ב, והם מרומזים נגד המ"ב מסעות הנכתבים פה:

ובודאי נכתבו המסעות בתורה להורות הדרך הישר לאיש הישראלי, לידע הדרך הישר אשר ילך בו כל ימי חייו, ליסע ממסע למסע, וידוע שכל המסעות הם בחינות קדושים וטהורים, כמו ששמעתי מן אדוני אבי זקני זללה"ה בשם ס' ברית מנוחה קברות התאוה הוא בחינת החכמה, כי שם קברו את העם המתאווים, פירוש, מי שבא למדת חכמה אזי בטל ממנו כל התאוות, מרוב דבקותו בו יתברך שמו, ומזה נבין לכל המסעות שבודאי הם בחינות קדושות ומעלות רמות, וכן גם כן תבערה בודאי הוא בחינה קדושה, אך הם כאשר באו למקומות הללו נשתנה הדבר על ידי מעשיהם, ונהפך להם ללא טובה ר"ל, כמו שמפורש בתורה קברות התאוה כי שם קברו (בפ' בהעלותך) וכן שאר המסעות כפשוטן, וכן בתבערה כי בערה במ אש ה', ואם היו נוסעים ובאים למסעות הנ"ל ולא ישנו אותם במעשיהם, בודאי היה מאיר להם כל מסע ומסע באור הגנוז בתוכם, ודי בזה למבין:

דבריו הם זכרונו - יומא הילולא קדישא

רבינו יצחק ב"ר שלמה, האר"י הק' - נלב"ע ה' אב שלי"ג - זיעוכי"א

בשם הר"ר בעריש מביאלע זצ"ל, בכתבי האר"י ז"ל איתא כי ב' חדשים תמוז ואב הם ב' עינים וע"ז נאמר (איכה א') עיני עיני יורדה מים ב' פעמים עיני הוא נגד ב' חדשים אלו שהי' בהם חורבן הבית בעוה"ר, וביום הש"ק נתברכו ימי החול מימים אלו כמאמר הכ' (משלי כ"ב) טוב עיב הוא יבורך כי מלחמו נתן לדל שהוא המשפיע את הברכה, והיינו טוב עיב הוא שבעין הוא הש"ק שבחודש העין, הוא יברך את הימים, וטוב יהי' לכל ישראל: ס' שש"ק

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים

באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג

או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה

כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג

Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!

In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your

friend's addresses to receive a.s.a.p. #877